No. 35. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 22 Maart.







De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Het *Journal de la Haye* van den 13^{n}. en het *Nederlandsche Nieuwsblad* van den 19. dezer, bevatten een nader artikel, in voordeel van een trapsgewijs verkiezingsstelsel, waarin datgene uit de aanteekening op de grondwet van Professor THORBECKE wordt aangevoerd, wat door dezen kundigen landgenoot in voordeel gezegd is der verkiezingen van de leden der Tweede Kamer, door de Provinciale Staten.

Het gezag van dezen Hoogleeraar moet ongetwijfeld bij ieder die zijne bekwaamheden huldigt en erkent, gelijk wij, zwaar wegen. En nogtans wij moeten betuigen, in het onderhavige stuk, meer over te hellen tot de gevoelens van wijlen Professor KEMPER en den Graaf VAN HOGENDORP; mannen die men ook als practische staatslieden geenszins alle achting en vertrouwen hier te lande zal willen ontzeggen.

De eerste poogde reeds in 1815, zoo als men lezen kan in het 3^{e} deel zijner Verhandelingen, Redevoeringen en Staatkundige Geschriften, de verkiezing der Staten-Generaal door de Provinciale Staten af te wenden. Hij wees den Vorst op de geschiedenis; voorspelde het op nieuw ontstaan van den geest van het provincialismus bij een deel der wetgevende magt; en vervolgde daarna met te zeggen: » Maar dit » is het eenige kwaad niet, dat hieruit ontstaan » moet. Eene vergadering, op die wijze geconsti- » tutioneerd, moet noodwendig langzamerhand het » uitsluitend voorregt van zekere familien worden, » die, hunne regten op verouderde gewoonten en her- » komsten grondende, als van zelf een ligchaam van » aristocratie zullen vormen, hetwelk, de veerkracht » der uitoefening van de souvereiniteit pogende te » verlammen, om zich te verheffen, het volk op nieuw » ten speelbal maken zal van groote en schoonklinkende » woorden." enz.

De Graaf VAN HOGENDORP, toen hij 15 jaren lang de werking van het bestaand verkiezingsstelsel had gadegeslagen, raadde in 1830 ernstig de regtstreeksche verkiezingen aan.

Verre zij het nu van ons, te willen beweren, dat deze praktische staatsmannen grootere verdiensten of meerder doorzigt hadden, dan Professor THORBECKE; doch de ondervinding, gedurende het tijdperk van 1815 tot 1843 verkregen, omtrent de gevolgen, voor Volk en volk van het verkiezen der Staten-Generaal door de Provinciale Staten, schijnt voor 't minst de gevoelens dier beide andere staatsmannen niet als geheel en al verwerpelijk te moeten doen beschouwen.

Wij vinden er geenszins iets berispelijks in, dat, nademaal de grondwet niet veroorlooft, de Staten-Generaal anders dan door de Provinciale Staten te doen verkiezen, men tracht aan de publieke opinie eene rigting te geven, welke haar met onze, door de grondwet voor als nog gevorderde staatsinstellingen doet instemmen, doet vrede hebben. Zeker, wie daarnaar streeft, mag nog in geenen deele van heillooze oogmerken worden verdacht gehouden. Maar anderen mogen ook *verder* zien, dan de omstandigheden, dan de noodzakelijkheid van het oogenblik. Eene nadere wijziging der grondwet zal, naar onze wijze van beschouwen, met geene mogelijkheid lang meer kunnen worden achteruit gesteld. Dan zou men er in kunnen herstellen, wat er thans nog te veel in voorhanden is, om aan het aristocratisch beginsel een al te groot overwigt, zelfs over de Koninklijke magt, te verschaffen; en men zou het dan niet alleen kunnen, maar men zou het ook werkelijk doen, wanneer de volksgeest behoorlijk voorgelicht en ontwikkeld ware, en de publieke opinie de kenmerken opleverde, dat de natie van het meer wenschelijke van regtstreeksche verkiezingen, door het beste en achtingswaardigste gedeelte der staatsburgers, doordrongen waren geworden. Omdat wij voor ons nu met KEMPER en VAN HOGENDORP en vele andere mannen, die het almede goed met het vaderland voor hadden en nog hebben, van oordeel zijn, dat, hoe deugdelijk ook het kiesregt op de lagere trappen moge ingerigt worden, altijd de keuze der Staten-Generaal door de Provinciale Staten gevaarlijk zal zijn voor de noodige vrije werking der Koninklijke magt, in de bevordering der algemeene volksbelangen en wetgeving, gevaarlijk voor de plaatselijke en provinciale belangen der ingezetenen, en bevorderlijk daarentegen aan het doen voortduren van den geest van provincialismus; — daarom vinden wij voor ons geene vrijheid, om stilzwijgend toe te zien, dat er pogingen, met hoe loffelijke bedoelingen dan ook, worden aangewend, om de openbare opinie te stemmen voor den voortduur van dergelijke wijze van verkiezing. Wij verzetten ons daartegen met te meerdere gerustheid, omdat onze natie geene reden geeft tot de vrees voor zoo verregaande uitspattingen en misbruiken in de uitoefening van haar toegekende staatkundige regten, als die men ons bij minder bedachtzame, minder ordelievende en, laat er ons bijvoegen, minder algemeen in verlichting en beschaving gevorderde natien doet opmerken. Wij zagen gedurende meer dan 25 jaren de voorspellingen van den schranderen KEMPER verwezenlijkt. Wij zagen en erkenden de behoefte, die de vaderlandslievende VAN HOGENDORP reeds in 1830 inzag en erkende; en ziedaar, waarom wij geene overtuiging, geene beginselen kunnen laten varen, welke geenszins aan partijgeest derzelver oorsprong ontleenden, maar aan eene bedaarde en aandachtige beschouwing der gebeurtenissen en handelingen, waarvan wij getuigen waren, en de toetsing van dit een en ander aan hetgeen zulke schrandere mannen als KEMPER en VAN HOGENDORP op dit stuk, als voor het geluk des lands verklaard hadden, wenschelijk en noodzakelijk te zijn.

Wij veroordeelen dan geenszins de pogingen van het *Journal de la Haye* en van het *Nieuwsblad*, (welks laatste, ofschoon dan ook door geene oorspronkelijke artikelen, nogtans door de overneming van die des *Journals*, dit blad schijnt te willen ondersteunen,) wegens de poging, om de openbare opinie ten deze te leiden; doch zullen ons nogtans de vrijheid veroorloven te vragen, of het, bij de behandeling van dit onderwerp en de breedvoerige aanhaling der gevoelens van Professor THORBECKE, niet van belang zou zijn te achten geweest, ook te herinneren aan het middel, op bladz. 200 der eerste uitgave van de aanteekening door den Hoogleeraar aan de hand gegeven, voor het geval, dat het collegie der Provinciale Staten, welligt te klein geacht zou worden voor de kiesverrigting; wanneer hij zegt: » Men kon alleen » ten behoeve van de verkiezingen voor de Tweede » Kamer, bij de (Provinciale) Staten jaarlijks evenveel » buitengewone kiezers voegen, op dezelfde wijze als » de leden der Staten, maar telkens op nieuw, » verkozen."

Niet alleen toch, wanneer het collegie van Provinciale Staten volgens de meening van Z. H. G. werd ingerigt, maar *ook buiten dit*, kon door zeer velen in den lande het getal leden der Provinciale Staten te gering worden geacht voor het kieswerk; en deelde de regering dit gevoelen, dan konden zeer gevoegelijk naar 't schijnt, bij het nieuw voor te dragen kiesstelsel, zonder afwijking van de grondwet, de ligchamen der Provinciale Staten, als kies-collegien, zoover als doelmatig wordt geacht, worden uitgebreid.

Wij gelooven in gemoede, dat de regering op den weg is, om zich bij het verlichte en weldenkende deel der burgers dien graad van vertrouwen en achting te verwerven, waarop zij aanspraak heeft niet alleen, maar dien zij ook behoeft, om hare nog zeer gewigtige taak gelukkig te volbrengen. Het zou ons grootelijks leed doen, indien een in bekrompen geest voorgedragen verkiezingstelsel er aanleiding toe gave, dat het gewonnen terrein weder door Haar verloren werd.

NIEUWSTIJDINGEN.

OOST-INDIE.

— Het verkeer met Indie wordt steeds levendiger. Op de stoomboot Oriental, die voor eenige dagen van Southampton naar Alexandria vertrok, bevonden zich niet minder dan 70 passagiers, die meest allen naar Indie gingen. Met hetzelfde schip ging eene aanzienlijke bezending paarden, wagens en tuigen, die voor de post door de woestijn tusschen Kahira en Suez bestemd zijn. De equipage's zijn zoo elegant, als men ze in eenige Europesche stad maar aantreft. De vorige maand had in deze woestijn eene buitengewone ontmoeting plaats tusschen twee broeders, die elkander nog nooit gezien hadden en ook nu niet zagen. Zeker heer *Fawcett*, hoorde op zijne reis naar Indie, in Kahira, dat zijn oudste broeder, de majoor *Fawcett*, die sedert 32 jaren in Indie leefde, met de Bombaysche stoomboot te Suez was aangekomen en op weg was naar Engeland. Op eenen ezel toog hij op weg en ontmoette omstreeks middernacht een' troep reizigers, aan welke hij vroeg, of de majoor *Fawcett* ook onder hen was. Eene stem antwoordde ja en nu drukten beide broeders elkander in de duisternis de hand. Zij verzochten om licht, ten einde elkanders gelaatstrekken toch eens te kunnen zien, doch men kon zich hier niet ophouden, en zoo toog de een naar Kahira en Engeland, de andere verder naar Suez en Indie. Waarlijk, een dichterlijke stof, dichterlijker dan menig eene op het gebied der staatkunde.

ENGELAND.

— In de omtrek van Manchester heeft eene aardbeving plaats gehad; de schok was vooral hevig in het gebergte, hetwelk Yorkshire van Lanscashire scheidt. Te Rochdale is de schok ook gevoeld. Den 20 Aug. 1835 en den 11 Junij. 1839 heeft in die streken ook eene aardbeving plaats gehad.

FRANKRIJK.

— Zie hier nog eenige bijzonderheden omtrent de ontzettende aardbeving van Guadeloupe, getrokken uit eenen brief, aan eenen koopman te Bordeaux.

De pen weigert hare dienst, om het verschrikkelijk tooneel, hetwelk zich bij onze ontscheping aan ons oog vertoonde, te beschrijven. De kaaijen waren bedekt met lijken en brokken van menschelijke ligchamen Wij konden met moeite voortgaan. Een weinig verder was eene tent opgeslagen, waar eenige inwoners, die ontkomen waren, gehuisvest werden; in eene andere tent, daarnaast, lagen de gewonden, waarvan reeds 400 de amputatie hadden ondergaan. Velen hunner hadden twee of drie ledematen verloren en vertoonden nog slechts eene romp. De hitte was onverdragelijk, de stralen der zon vielen loodregt op onze hoofden, terwijl de lucht door den lijkstank was verpest. Intusschen sloegen wij handen aan het werk. Elke straat, welke opgeruimd werd, was bedekt met lijken. Welke ontzettende tooneelen zagen wij hier! Een vader van acht kinderen, die op het oogenblik des onheils afwezig was, kwam met eenige manschappen, om het puin waaronder zijn huisgezin begraven lag, op te ruimen. Na veel moeite, bereikt men de eetkamer; welk een schouwspel voor den ongelukkigen vader! zijne vrouw, de drie jongste kinderen in hare armen klemmende, lag op den grond uitgestrekt, en naast haar de vijf overige kinderen, allen levenloos. De man viel bewusteloos neder, en een oogenblik daarna had hij het verstand verloren.

Den geheele dag door was men bezig met het opdelven van lijken; des avonds werden zij geteld en vervolgens bij honderden verbrand. Lang zal mij het gezigt bijblijven van eene schoone jonge vrouw, een kind in de armen houdende, hetwelk zij dan eens met de zoetste namen noemde, en dan weder al lagchende aan de omstanders vertoonde. De arme moeder was zinneloos geworden. Ik vertrok des avonds; als een bewijs van de snelle werking des vuurs, medenemende een mengsel van glas, koper, kristal en porcelein, alles te zamen gesmolten in den deksel van eenen ketel.

De volgende bijzonderheden vernam ik nog van eenen getuige der ramp. Toen de huizen eenmaal omvergeworpen waren, brak weldra de brand uit, vermits de vuren in alle keukens aan waren op het oogenblik der aardbeving. Vele menschen die half onder de puinhoopen begraven waren, moeten levend zijn verbrand, zonder dat eenige hulp mogelijk was. In zeker huis bevonden zich drie lieve jonge meisjes, waarvan de oudste slechts twintig jaren telde. Toen de eerste schokken gevoeld werden, bevonden zij zich in de kamer der jongste, ten einde haar aan haar bruidsgewaad te helpen, want den volgenden dag zou zij in het huwelijk treden. Door een gelukkig toeval was het dak aan eene zijde des gebouws nedergevallen, zoodat zij zich in de open lucht bevonden, zonder eenig letsel te hebben bekomen. Op het oogenblik echter dat zij door den vader, de moeder en den bruidegom gered stonden te worden, werden zij eensklaps door de vlammen omringd en verbrandden op vijftig passen afstand van hunne bloedverwanten, luid schreeuwend: help! wij verbranden! Des avonds vond men hare lijken, op eene verschrikkelijke wijze misvormd.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 16. Maart. Men zegt dat er sprake is, van ook op de Sandwich-eilanden eene Belgische kolonie te vestigen, en verzekert zelfs, dat de maatschappij van kolonisatie van St. Thomas, daaromtrent reeds onderhandelingen met den Koning der Sandwich-eilanden geopend heeft.

Zoo veel is zeker, dat de bijzondere secretaris van dien Vorst, de Heer *Thimotheus Haalilo*, die zeer goed Engelsch spreekt, uit Noord-Amerika naar Brussel is overgekomen, en, van een uitstapje, hetwelk hij op dit oogenblik naar Parijs doet, over twee of drie weken terug verwacht wordt.

— Bij ons leger worden bezuinigingen ingevoerd: elk regement zal voortaan een majoor en elke kompagnie

een luitenant en 40 man minder hebben, dus eene vermindering van 7000 man, behalve de officieren.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 17. Maart. Heden [illegible] het smartelijk berigt ontvangen, dat Zr. Ms. gezant te Brussel, de verdienstelijke staatsman *Falck*, op gisteren in die stad is overleden.

's HERTOGENBOSCH 16. Maart. Heden heeft het provinciaal hof alhier uitspraak gedaan in zake van het openbaar ministerie, tegen zekeren *Huiberts*, beschuldigd van twee huwelijken te hebben aangegaan (*bigamie*), en denzelven veroordeeld tot eerloosverklaring, een vijfjarig confinement en in de kosten.

ARNHEM, den 18. Maart. Gisteren namiddag, ongeveer ten half 6 ure, had hier een droevig ongeval plaats. Eene kar beladen met zes personen uit Zevenaar, te weten: *Alyda Rode*, huisvrouw van *Lamert van Egeren*, *Dora Rode*, *Everdina Gerritse*, *Gradus Rode*, *Bernardus Rode* en ... *Reinholt*, werd, even buiten de stad gekomen, op den Westervoorschen dijk door een boeren-wagen voorbijgereden, waardoor het paard, dat door *Gradus Rode* gemend werd, schrikte, en, even voorbij de leuning, van den dijk en in den Rijn stortte. De voerman had nog even zoo veel tijd om van de kar te springen, maar het ongeluk daarbij zijnen arm te breken; zijn broeder, *Bernardus Rode*, sprong hem na, en had het voorregt er onbezeerd af te komen. De drie vrouwen en *Reinholt* zijn, welke moeite ook werd aangewend, (voornamelijk door *Godefridus Wiegman* en *Gerrit Huut*, van Huissen, *Jan Siebers*, *Peter van Meyl* en *Theodorus Wiegman*, die zich dadelijk in een paar bootjes wierpen,) allen verdronken, hetwelk bijna ongeloofelijk voorkomt, daar, zeer kort na het ongeval, de vrouw van *van Egeren*, *Dora Rode* en *Everdina Gerritsen* werden gevonden, doch, hoeveel de kunst ook aanwendde, alle poging om het leven weder op te wekken, vruchteloos bleef. Het lijk van *Reinholt*, die eene zwangere vrouw en een kind nalaat, is nog niet teruggevonden. — Het paard is ook omgekomen.

GRONINGEN, den 13. Maart. Heden avond hebben de Studenten eene luisterrijke eeremuzijk aan de Godgeleerde Hoogleeraren gebragt (nadat dezen morgen eerst de toestemming des Hoofdbestuurs daartoe ontvangen was). Bijna alle Studenten sloten zich aan de optogt, velen met klak en degen. De 12 daartoe door de Studenten uit hun midden, zonder onderscheid van faculteiten, gekozenen, bij de Hoogleeraren toegelaten, drukten de gezindheid der Studenten uit, hunne genegenheid en achting voor de Hoogleeraren, hun' ijver voor waarheid en liefde. Deze aanspraken werden door de hoogleeraren hartelijk en ernstig beantwoord met de betuiging, dat de onrust in de Kerk hen diep bedroefde, dat zij zeer gevoelig waren voor dit opentlijk eerebewijs van de kweekelingen der Hoogeschool, maar het niet zouden aangenomen hebben, zoo het niet eigenlijk ware toegebragt aan de zaak van het vrij en geloovig onderzoek der Evangelische waarheid, enz. Een toast werd gewijd aan de vereeniging der Studenten onderling en met hunne Hoogleeraren, een aan *Evangelische waarheid*, *Evangelische deugd*, *Evangelische vryheid*, en door de Studenten met geestdrift toegejuicht. Na den afloop der serenade vereenigde een groot deel der Studenten zich vrienschappelijk in het concerthuis.

VLISSINGEN, den 21. Maart. Meer dan eens werd eene onverwachte ramp door liefderijke deelneming van edelmoedige harten geleenigd; meer dan eens vergoedde werkdadige menschenliefde wat het onverdiende ongeluk den nijveren huisvader plotselijk ontnam, en niet zelden dienden de eene of andere treffende gebeurtenis, welke het bestaan van een geheel gezin met vernietiging dreigde, om de edele volksdeugd der Zeeuwen, de weldadigheid, in hare hemelsche waarde te doen schitteren, door hulp en bemoediging te schenken, dáár waar droefheid en wanhoop de ziel ter neder drukte.

Het navolgende noodlottige toeval, hetwelk in weinige minuten, een reeds bejaard huisvader met vrouw en vijf kinderen, zijne broodwinning, zijnen arbeid, zijn geluk ontnam, en zeven menschen in de kommervolste toestand plaatste, moge dan ook de harten van hen, die niet koel en werkeloos blijven bij den rampspoed hunner natuurgenooten, tot medelijden en liefdadigheid stemmen, opdat een diep ongelukkig huisgezin eenige tegemoetkoming deelachtig worde.

Schipper *Ary van Gelder*, eigenaar en schipper van het pavillioen-sprietschip de vrouw Sara, met eene lading kalk, van Dordrecht voor deze Stad bestemd, en te Rammekens leggende, werd gisteren eensklaps door een groot schip met hooi geladen, overzeild en zoodanig beschadigd, dat het vaartuig in weinige oogenblikken zonk en de schipper met zijn gezin ter naauwernood den tijd had zich te redden, door op een klein vaartuig van Neuzen, dat in hunne nabijheid lag, over te gaan, waarmede zij alhier zijn aangekomen.

Van alles beroofd, en in weinige oogenblikken de vruchten van zoo vele jaren zwoegens, het eenigste eigendom dat hem en zijne vrouw en vijf kinderen voor armoede en gebrek beveiligde, in de baren hebbende zien verdwijnen, wordt de donkere toekomst van dit rampzalige huisgezin slechts door één denkbeeld opgehelderd: hoop en vertrouwen op Hem, wiens beeld nooit schooner in den mensch uitblinkt, dan wanneer hij weldadig is. Hij neige dan ook de harten tot liefderijke deelneming, wanneer het Gewestelijk Bestuur, altijd bereidvaardig dergelijke rampen te helpen leenigen, den ongelukkigen schipper zal vergunnen, zich op de menschlievendheid zijner landgenooten te beroepen.

— Zijner Majesteits fregatten de Jason en de Rijn zijn, na den 3. dezer maand de baai van Napels te hebben verlaten, op den 9. daaraanvolgende ter reede van Toulon aangekomen. Alles aan boord was in de beste orde.

— Te Papendrecht, bij Dordrecht, heeft onlangs een doopmaal plaats gehad van het derde kind van *Willem van Wyngaarden* en *Maria Veth*, waarbij tegenwoordig waren van beide zijden de ouders, de grootouders en de overgrootouders, uitgenomen de over-grootmoeder van de vrouwszijde, welke overleden is. De over-grootvader, welke den 9 Maart ll. zijn 80e verjaardag heeft gevierd, is vader, grootvader en over-grootvader van 85 over-kinderen, kleinkinderen en achter-kleinkinderen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mynheer!

Het zij mij geoorloofd op UEd. geopperde vraag: « Is « in Nederland de belijder der Joodsche godsdienst regtens « gehouden tot het betalen eener gedwongene jaarlijksche « belasting, aan de kerkelijke gemeente van de plaats « zijner inwoning? Indien hij geimmatriculeerd lid dezer « gemeente is, ja, zoo niet, neen," in eenige aanmerkingen te treden. Dat ik niet tot de rei der geachte regtsgeleerde mannen behoor, zal uit mijn schrijfstijl, zonder mijne verzekering, genoegzaam blijken: ik ben bewust, dat ik naauwelijks boven eene middelmatige kennis verheven ben; doch deze zelfkennis mogt mij niet weêrhouden de bedenking mede te deelen, welke ik op UEd. welgesteld artikel, geplaatst in de *Vlissingsche Courant* van den 20 dezer, te maken heb: ik vertrouw dat dit UEd. niet ongevallig zijn kan. Mijne bemerking zal zich slechts tot het laatste gedeelte van Uw artikel bepalen, dewijl ik geene regtskunde bezit, niet in het bezit ben van al de besluiten, noch den tijd heb die op te zoeken.

Het lidmaatschap der Hervormden is geheel verschillend van de immatriculatie des Joods. De immatriculatie van den Jood bij zijne kerk in de gemeente waar hij woonachtig is, kan men aannemen als een gekocht burgerlijk kerkelijk regt bij die gemeente, tot welke regtverkrijging hij inkoopgelden betalen moet, door welke betaling hij alle prerogativen geniet en aanspraak heeft als het oudste, of van ouders tot ouders aldaar geboren lid. Deze immatriculatie is echter niet volstrekt noodzakelijk om zich als Jood te doen kennen of herkend te worden, zonder dezelve is hij Jood; door geboorte alleen is hij lid der gemeente, (men versta hier niet eene bijzondere gemeente of kerk, maar geheel Israël is een ligchaam, eene kerk.)

Hij behoeft ook, tot verkrijging van dit regt, geene belijdenis af te leggen; zelfs wanneer hij Alph noch Beth, noch iets van de Tora, Joodsche geschiedenis of lithurgie kent, is hij Jood, wordt in niets, wat het kerkelijke betreft, hetzij in het ceremonieel of bij de uitoefening der godsdienst, achteruit gezet, of regten geweigerd, welke, door godsdienst gewettigd, voor ieder deelachtig zijn. De Hervormde daarentegen, hoezeer uit Hervormde ouders geboren en afstammende, wordt, zonder het afleggen eener belijdenis, niet als lid der Hervormde Kerk erkent, en hoezeer het waarheid is, dat er geen dwang voor hem bestaat om zich als lid derzelve doen aannemen, is het ook van de andere zijde waar, dat zoolang hij geene belijdenis doet of tot een andere godsdienst overgaat, hij aangemerkt wordt als niet tot eene wettelijk erkende godsdienst te behooren; hij wordt ook niet tot het nachtmaal toegelaten, en zelfs wanneer hij komt te overlijden zonder belijdenis gedaan te hebben, en kinderen, maar geen geld naláát, kunnen zijne kinderen in geen burgerlijk weeshuis opgenomen worden; bijgevolg: geene belijdenis, geen lid van eene erkende godsdienst. Bij den doop beloven de ouders (men leze het formulier van den doop), het kind in de godsdienst te zullen opvoeden; bij den Jood heeft dit alles geen plaats; de jonggeborene van het mannelijk geslacht ondergaat de operatie van het verbondsteeken, de vrouwelijke krijgt slechts haar naam in de kerk, zonder eenige formaliteit.

Zonder mij in te laten met hetgeen het regtspunt betreft, heb ik het niet ondoelmatig geacht, deze onderscheiding van de immatriculatie van den Jood in eene gemeente, en het lidmaatschap van een Hervormde zoo kort mogelijk te ontwikkelen en uiteen te zetten, opdat men beide niet onderling verwarre of als gelijkmatig beschouwe.

Maar mag ik UEd. wel vragen, uit welke fondsen UEd. dan de eeredienst en andere uitgaven wil bekostigen? UEd. gelieve daarbij niet uit het oog te verliezen, dat de Staat die niet bekostigd, en door de stabiliteit heeft het indifferentismus zoo verschrikkelijk hand over hand toegenomen, dat men van vrijwillige gaven weinig of niets te verwachten heeft; zoolang er dus geene reactie in de geheele wijze van uitoefening der godsdienst heeft plaats gehad, is het mijns crachtens te veronderstellen, dat er op geene andere wijze in de uitgaven zal kunnen worden voorzien, dan op den tegenwoordigen voet plaats heeft, en mogen wij vrij tot het besluit komen, dat hij, die zich aan eene gelijkdragende belasting tot instandhouding der eeredienst onttrekt, zonder betere middelen aan de hand te geven, als kwaad opposant te beschouwen is.

K.

MENGELINGEN.

De Indische Slangenbezweerder.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Nadat dit geschied was stond de vermoeide toonkunstenaar op, groette het gezelschap en droeg zijnen gevangen in het huis, waar hij reeds meer potten had staan, in elke van welke eene slang lag opgesloten. Een uur later werd het schouwspel met gelijk gevolg herhaald. Van de vier slangen, welke men zeide, dat den tuin bewoonden, ontging er slechts eene aan de kunsten van den toovenaar en hij schreef deze mislukking toe aan de omstandigheid, dat een onzer bedienden het kwade oog had. Men ziet, dat het geloof aan het kwade oog, dat in Italie en Albanie zoo algemeen verspreid is, ook in het binnenste van Azie, onder de half wilde bevolking van Indie wordt aangetroffen.

Sedert lang had ik gewenscht den strijd te aanschouwen eener slang met haren erfvijand, den Mangus — een dier, dat veel overeenkomst met de Ichneumon heeft — en verzocht daarom den toovenaar ons eens zoo iets te vertoonen. Naardien deze lieden nooit reizen, zonder niet alleen een behoorlijk getal slangen, maar ook Mangus bij zich te hebben, toonde onzen Indiër zich aanstonds met de grootste beleefdheid, bereid en bragt ons bij het digt bij het huis gelegen veld. Om de toeschouwers tegen alle gevaar te beschutten, besloot men het tooneel van den strijd te doen plaats hebben onder eene buitengewoon groote fazantenkooi, die in den tuin stond. Op ons verzoek werd de Cobra Capello, die den zelfden morgen voor onze oogen gevangen was, uitgekozen, om in het strijdperk te verschijnen. De klokvormige, sterk getraliede kooi, werd aan de eene zijde een weinig opgeheven, en nadat men de opening van het aardenvat in hetwelk de slang besloten was, daaronder had geschoven, werd het geteerde doek schielijk weggetrokken. De slang schoot terstond uit hare gevangenis, en men trok nu ijlings den aardenpot weg en liet de kooi neder. Gedurende twee of drie minuten zocht de slang aan de mazen van het vlechtwerk naar eene opening, om te ontkomen; maar toen zij vond dat de vlugt onmogelijk was, kronkelde zij zich onverschillig in een, legde den kop in de hoogte, en wachtte met schijnbare onverschilligheid, zonder hare deftige houding te veranderen, wat haar verder lot zoude zijn. De Indiër draalde niet zijnen Mangus te brengen en op deszelfs vijand los te laten. Daar ik nooit zoodanig dier gezien had, meende ik natuurlijker wijze, dat de held, die in staat was zich met de vreeselijkste der slangen te meten, een sterke strijder moest zijn. Men kan zich alzoo mijne verwondering voorstellen, toen er een klein dier te voorschijn kwam, naauwelijks tweemaal zoo groot als eene rot, met eene bontgevlakte huid, roode oogen en lange harige staart, welks omtrek zoo groot was, als die van het kleine ligchaam zelf.

Eenige oogenblikken lang vergenoegde het diertje er zich mede in de kooi rond te loopen om haar te beruiken, zonder zich te bekommeren om de slang, welke groote strijdlust scheen te gevoelen. Eensklaps bespeurde het zwakke diertje, hetwelk slechts een mondvol voor deszelfs tegenstander scheen, de cobra capello en wierp zich op haar. En nu begon wel de ongelijkste strijd dien men zich kan voorstellen. De slang had hare kap achterwaarts uitgespreid, (eene vleezige huid die plotseling opzwelt wanneer de slang toornig wordt, waarvan ook deze soort haren naam ontleend heeft), de twee ronde vlekken, uit welker midden hare oogen bliksemstralen schoten, geleken thans werkelijk op eenen bril en elke van hare gevlekte schubben scheen levendig geworden te zijn toen zij terugsprong om haren aanvaller tegenstand te bieden, die den strijd met vurige blikken had aangevangen. Toen zij voelde dat zij gebeten was, omslingerde zij den Mangus, bekwijlde hem met haar gift en ging toen eenige schreden terug. Het was ook gemakkelijk te zien dat haar tegenstander onvermogend was den strijd te hervatten, uitgeput bijna stervend ging hij terug.

Wij meenden bijna allen dat de kamp beslist was en betreurden den dood van den onverschrokken strijder. Nadat de Mangus zich gedurende verscheiden seconden met moeite voortgesleept had, ja zelfs van afgematheid was nedergevallen, begon hij met zijn snuit op het gras rond te snuffelen. Wat had hij gevonden? Welk kruid had hij genuttigd? Niemand kan dit beantwoorden, want te vergeefs heeft men dengenen groote sommen gelds beloofd, die in staat mogt zijn de zelfstandigheid te doen kennen die deze wondervolle eigenschap bezit. Hoe zulks ook wezen moge, bijaldien de oorzaak ons onbekend bleef, zoo waren wij toch getuigen van het uitwerksel. De verwonde had naauwelijks het tegengift geroken, toen hij als door een wonder weder tot vorige kracht kwam en de slang op nieuw aanviel. Dit herhaalde zich zevenmaal; bij elken nieuwen aanval scheen de slang meer en meer vermoeid; terwijl haar vijand telken maal door de geheimvolle kracht op nieuw bezield, met verschen moed den strijd hervatte. Eindelijk werd den reus door den dwerg bedwongen. Na langdurigen kamp was het den Mangus gelukt de slang bij de keel te vatten en in een oogenblik des tijds had hij haar tot algemeene verbazing van het gezelschap gedood. Ik kwam in de verzoeking om haar door handgeklap mijnen bijval te betuigen.

De kunstenaar die met zijne kunst van toovenaar ook tevens het ambt vereenigde van onderwijzer der geiten, liet ook deze zijne scholieren eene menigte kunststukken en Gijmnastische oefeningen voor ons verrigten, welke ons een even zoo hoog denkbeeld van het verstand en de leerzaamheid dezer dieren gaven als van de bekwaamheid van derzelver leermeester. *(Ned. Nieuwsbl.)*

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21 Maart. Sedert den 18 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

De President, S. Woller, koffij, St. Domingo; Jean Baptiste, Jan Honeijburn, huiden, Beunosaijres; Zephijr, R. Doeld, stukgoed, Londen; Aurora, R. Holbeck, garst, Kiortemuide; de Maria, C. Hermanien, rogge, Rijdkiobum; Ajax, C. Hoh, tarwe, Hamburg; Herman, J. J. de Buhr, Leer, haver.

Voor Gend bestemd:

Celia, S. Fhatcher, Havanna, katoen; Robert, S. Balls, Glasgow, ijzer; the Stag, B. Davis, Grangemouth, ijzer.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De Nederlander, J. H. Jonker, avontuur, the Burlington, A. Jhing, Boston; Jonkvrouw Maria, K. J. van Wyck, Oostzee; de Noordstar, J. B. Brouwer, St. Maarten, alle ballast; Theodoor, J. Dofty, passagiers, Belgische Kolonien.

Van Gend gezeild:

Moltina, P. D. Andriessen, vitriool, Hamburg.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.